

ת"פ 37893/02/15 - מדינת ישראל נגד שלמה מועלם

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

08 נובמבר 2015

ת"פ 37893-02-15 מדינת ישראל נ'
מועלם

לפני כב' השופט צחי עוזיאל, סגן נשיא
המאשימה
נגד
הנאשם
שלמה מועלם

נוכחים:

ב"כ התביעה עו"ד לילך קוטנר ועו"ד רעות בר-טוב

ב"כ הנאשם עו"ד עמית ויצמן

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

(הכרעת דין וגזר דין)

1. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרתו מיוחסת לו עבירה של **החזקת סמים שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן- **פקודת הסמים**). בהתאם לעובדות בהן הודה, ביום 17.11.13, בשעה 3:10 לערך, החזיק הנאשם ברכבו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 1.6046 גרם נטו.

2. בטרם הרשעתו, הופנה הנאשם לבקשת ההגנה לשירות המבחן על מנת שתיבחן בין השאר שאלת הרשעתו בדין, כאשר התביעה הודיעה כי תעמוד על הרשעה. עוד הסכימו הצדדים, כי כל צד יטען לפי ראיות עיניו.

תסקיר שירות מבחן

3. במסגרת תסקיר שירות מבחן מיום 04.11.15, פורטו נסיבות חייו של הנאשם, שהוא כבן 27, רווק, סטודנט

עמוד 1

לתואר במשפטים, שנה שנייה, המנהל בשותפות עם אחיו עסק לגרירת כלי רכב. אשר לעבירה בה הודה, צוין כי הנאשם לוקח אחריות והביע חרטה, כאשר לדבריו נענה לבקשת חבר להעביר הסמים ולא התכוון להפיק רווחים. במסגרת האבחון, מסר הנאשם כי מעולם לא השתמש בסמים, שלל צורך בסיוע טיפולי ומסר בדיקות שתן נקיות מסמים. בתום האבחון, התרשם השירות כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי במישורים שונים בחייו וכי הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד פחת. לפיכך, ממליץ השירות להימנע מהרשעת הנאשם על מנת שלא לפגוע בשאיפותיו לעבוד כעורך דין, ולהטיל עליו צו של"צ בהיקף של 150 שעות, שבמהלכו אף ימסור בדיקות שתן לגילוי סמים.

דין והכרעה

4. בפתח הדברים יש לדון בעתירת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם בדין. בהקשר זה, ראוי להזכיר מושכלות יסוד לפיהן יש להרשיע מבצע העבירה במיוחד לו, ורק במקרים חריגים במיוחד, בהם אין יחס סביר בין חומרת העבירה ונסיבותיה לבין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה, יעשה בית המשפט שימוש בסמכותו להימנע מהרשעת הנאשם. המבחן המקובל הוא כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני פרמטרים: **האחד** - סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים; **השני** - על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בעתידו של הנאשם או בשיקומו (ראו ע"פ 2083/96 **תמר כתב נגד מדינת ישראל** פד"י נב(3) 337 (להלן - **הלכת כתב**)).

בחינת עניינו של הנאשם הביאתני לכלל מסקנה כי לא ניתן, במקרה הנדון, להימנע מהרשעתו של הנאשם, כפי שמבקשת ההגנה. יוזכר, כי מדובר במי שהודה בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 1.6 גרם נטו, פי כמה מהכמות לצריכה עצמית, אותו החזיק בשעה 03:00 בלילה ברכבו, כאשר לדבריו התכוון להעבירו מאחד לשני. בנסיבות אלה, העבירה בנסיבותיה הן כאלה אשר אינן מאפשרות, בעיני, הימנעות מהרשעה.

לכאורה, די בכך כדי לדחות עתירת ההגנה להימנע מהרשעה. עם זאת, ראוי להוסיף ולומר, כי לא עלה בידי ההגנה להוכיח באופן ברור וממשי פגיעה קונקרטית חמורה בשיקומו ובעתידו של הנאשם בגין הרשעתו. אמנם הנאשם חסר עבר פלילי, והוא כעת סטודנט שנה שניה במכללה ללימודי משפטים, אולם הוא טרם סיים את לימודיו, וטרם עמד בבחינות הלשכה. לפיכך, בשלב הנוכחי, לא ברור אם ההרשעה תחסום את דרכו של הנאשם להתקבל בעתיד כחבר בלשכת עורכי הדין. בהקשר זה, ראוי להפנות לסעיף 44 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א - 1961, המקנה למוסדות הלשכה שיקול דעת הן בשאלה האם מדובר בהרשעה שיש בה משום קלון והן בשאלה האם המועמד אינו ראוי לשמש כעו"ד. חזקה על מוסדות הלשכה כי בבוא העת, ככל שיידרש, ישקלו בכובד ראש את טענות הנאשם ויביאו בחשבון כי מדובר במעידה יחידה ובמי ששירות המבחן התרשם לגביו כי מנהל אורח חיים נורמטיבי וכי הסיכון לביצוע עבירות בעתיד פחת. לפיכך, יורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה המיוחסת לו.

5. כעת, משהורשע הנאשם, יש לגזור את דינו בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, תוך צעידה במסלול המדורג, שתחילתו בקביעת מתחם העונש ההולם וסופו בקביעת העונש המתאים. בקביעת מתחם העונש, יש להביא בחשבון, מעבר לנסיבות ביצוע העבירה שפורטו לעיל, את הערך החברתי שנפגע, ובכלל זה את העובדה

שמדיניות הענישה נגזרת מהצורך להילחם בנגע הסמים. בהינתן כל אלה, סבורני כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם עומד על מאסר מותנה יחד עם צו של"צ ויחד עם קנס, ואילו הרף העליון עומד על מאסר למשך שמונה חודשים.

6. בהינתן המתחם האמור, יש לקבוע את העונש המתאים תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובהן נטילת האחריות, העדר הרשעות קודמות, הרקע הנורמטיבי ממנו בא, כעולה בין השאר גם מתעודות הצטיינות שהגישה לעיוני ההגנה, והמלצתו החיובית של שירות המבחן. כל אלה הביאוני למסקנה, כי ראוי לגזור על הנאשם עונש בהתאם לרף התחתון של המתחם שנקבע.

7. אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם וגוזר עליו את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא לעבור עבירה בה הורשע או כל עבירה אחרת לפי פקודת הסמים המסוכנים מסוג פשע.

ב. צו של"צ בהיקף של 150 שעות בהתאם לתכנית שגובשה על-ידי שירות המבחן. הובהר לנאשם, כי הפרת הצו או ביצוע עבירה במהלכו עלולים להביא להפקעתו ולגזירת הדין מחדש. בהתאם להוראות סעיף 71א(ד) לחוק העונשין ובהמלצת שירות המבחן, יערכו לנאשם בדיקות שתן מעקביות במסגרת ביצוע צו השל"צ.

ג. קנס בסך 1,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.1.16.

ד. ארבעה חודשי פסילת רישיון נהיגה על תנאי למשך שנתיים שלא לעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים.

8. ניתן צו כללי למוצגים.

9. המזכירות וההגנה ישלחו העתק מפסק הדין לשירות המבחן.

10. ככל שהופקד פיקדון בתיק על ידי הנאשם ובהעדר מניעה על פי דין, יש להחזירו לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום כ"ו חשוון תשע"ו, 08/11/2015 במעמד הנוכחים.

צחי עוזיאל, שופט
סגן נשיא